

antydte; men jeg vilde da være tilbøjelig til at søge en Del af denne Kompensation fra de Varer, jeg før nævnte, Kom og baiersk Öl, og fremdeles turde maasse Silke, Edelstene og andre deslige Ting taale en Forhøjelse. Men som et tredie Kompensationsmiddel skal jeg nævne et Skatteobjekt, som jeg er meget glad over, at jeg ikke er forskjellig fra den høitærede Finantsminister i at nævne, og det er Skovene. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Finantsminister i, at Skovene burde overlades vedkommende Ciere til fri Afbenyttelse imod fuld Skattepligt. Derved tror jeg, at Skovene vilde blive henviste til de Arealer, som særlig egne sig til Skovdrift, og de Arealer, som særlig være egnede til Landbrug, vilde blive benyttede hertil, men foruden disse Kompensationsmidler tror jeg ogsaa, at man uden altfor stor Ængstelse kunde anvende en Formue- og Indtægtsstat. Der er fra flere ærede Medlemmers Side blevet indvendt, at der derved vilde fremmes eller fremkaldes en Inquisition. Jeg begriber ikke ret den Ængstelse. Vi have vist i enhver Kommune i Danmark Udgifter, som udredes efter Formue og Leilighed. Saaledes udtalte et æret Medlem, det ærede Medlem for Bornholm (Jallefen), i et tidligere Foredrag under disse Sagers Behandling, at „Kommunen skal have Lov til at kjende mine Forhold tilbunds; vær saa god“. Altsaa, da jeg ikke antager, at nogen anden Autoritet end Kommunen vil blande sig i Vedkommendes private Forhold, og naar det ærede Medlem ikke har noget derimod, forstaar jeg ikke, at man behøver at være saa ængstelig for en saadan Stat. Naar vedkommende Autoritet misbruger sin Myndighed paa den Maade, som den ærede Landssthingsmand mente, at der var fket i visse Tilfælde, mener jeg, at man rettere skal modarbejde Misbrugen end modarbejde Brugen. Jeg hører ikke til dem, der først opgav Gaabet om, at det maatte lykkes os under den høitærede Regjerings Forsøede at føre vor Udvikling frem, om end noget langsommere, end det vistnok er ønskeligt. Som meget ung Mand var jeg Medlem af den bekjendte 10de Oktober-Forening, og jeg vil nødig opgive min Opfattelse, at 10de Oktober-Foreningens Tanke var sund, men naar man overfor en Regjering med den nuværende Regjerings Sammensætning ser Kjendsgjerninger som den, at vi iaar ikke have nogen ordinar Finantslov, naar man faar Statsregnskab efter Statsregnskab, som Tilfældet er, naar man staar overfor den Kjendsgjerning, at den høitærede Finantsminister eksempelvis ikke kan gennemføre en Lov om Amtsforvalternes Lønning i den Skikkelse, hvori den er vedtagen af det andet Thing, en Skikkelse, hvori den høitærede Finantsminister erklærede Forslaget at være antageligt, naar man staar ligeoverfor disse og lignende Kjendsgjerninger, tror jeg, at selv det stærkeste Haab til Oktoberforeningens Tankes Sandhed

maa rykkes, og saa tror jeg, at den sidste Notte, om jeg tør bruge det Billede, maa forlade den ministerielle Skube. Paa Grund af disse Betragtninger og paa Grund af, at jeg ikke tror paa, at den fortsatte Forhandling om disse Love vil give stort andet Udbytte end et nyt Lag i den allerede altfor store Bunte af Makulatur, som vi have samlet under den høie Regjering, kan jeg ikke vise den høitærede Regjering den Høflighed, som jeg saa gjerne vilde vise, nemlig at stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling. Jeg skal derfor, fordi jeg ikke vil yde mit positive Bidrag til Sligt, undlade at stemme. Ligesom det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (Strandstov) forleden Dag erklærede, at han ikke havde noget Mandat fra mine Partifæller til at tale paa deres Begne, saaledes skal jeg idag afgive en lignende Erklæring, men jeg antager ikke desto mindre, at mine ærede Partifæller i Hovedsagen ere enige med mig i de Betragtninger, jeg har tilladt mig at fremsætte. Det er vistnok muligt, at de idetmindste i Et og Andet ere uenige med mig; det er vistnok ogsaa muligt, at flere af dem ikke indtage samme Standpunkt som jeg overfor Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling. Det vilde have været mig kjær, om jeg i dette Tilfælde kunde have indtaget det samme Standpunkt som mine ærede Partifæller. Det er vistnok ikke Tilfældet. Men min Erstatning derfor er, at jeg tror at kunne have en Overbevisning om, at mit Standpunkt i dette Tilfælde ikke vil være saa meget langt fra et saa høitaget Medlems som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds. Jeg er ikke aldeles overbevist om, at det er Tilfældet, men jeg er ikke istand til at skjønne rettere, end at et saadant Standpunkt eller et noget lignende vilde være en ikke urimelig Konsekvens af det Foredrag, den nævnte ærede Landssthingsmand har holdt under disse Sagers Behandling her i Thinget.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Hansen: Den ærede Landssthingsmand, som nu satte sig, henvendte nogle direkte Bemærkninger til mig om Brændevin. I Anledning heraf skal jeg tillade mig at oplyse, at jeg ikke har sagt Noget om, hvormegent Brændevin der forbruges i de af mig nævnte Lande. Jeg har blot tilladt mig at bemærke, at naar man i de Lande, hvor der er langt større Ærang til Brændevin end her, har besluttet sig til at beskaffe Brændevin langt høiere end her, mener jeg, at vi have Uret i at holde Brændevinsskatten saa lavt. Jeg har ikke udtalt nogen Mening om Mængden af det Brændevin, som forbruges her i Landet, baseret paa Betragtningen af den totale Produktion. Naar det ærede Medlem henviste mig til at vurdere Brændevinens Nytte ved at